

ahol rokonainál pásztorkodik. Találkozása egy öregasszonnyal ébreszti rá, hogy nem élhet tétlenségben. Újjáépíti az apja által alapított kolostort és felleli apja harci ménjét *Dzsalalit*, hogy felvértezve szembe szálljon a betolakodókkal. Meg kívánja kímélni a harcosok életét, ezért felszólítja Meliket: álljon ki ellene párviadalra. A párviadalban Dávid legyőzi a gyáva Meliket. Dávidot megkoronázzák és az udvar Csesmeskik Szultánát nézi ki neki jegyesül. Az égiek azonban *Khandut* királylányt szánják Dávidnak, aki le is küzdi Csesmeskik fondorlatait és megüli lakodalmát Khandut királylánnyal.

A mesejátékot tervezte: Grosschmid Erik, jelmezek: Fekete Dóra, rendezte: Rumi László. Zenészek: Fábri Géza énekmondó, Szabó László, Krisztin Róbert, Bulatovié Gábrriel, Majoros Gyula. Énekesek: Lusine Hakobyan, Bende Laura, Ivanovics Tünde, Kopasz Zsófia, Molnár Eszter, Kiss Boglárka. Játzó személyek: Varga Nikolett mv., Fekete Dávid mv., Pestarits Ambrus mv., Balasi Jolán, Diószegi Ágnes, Rózsa Teodóra, Rumi László mv., Szálkai Dénes.

(Frigyesy)

* * *

Meghívó

A Fővárosi Örmény Klub 2006. december 21. 17 óra

Műsor: **Szent Karácsony ünnepén**

I. rész - dr. Issekutz Sarolta elnök köszöntője és beszámolója a 2006-os évről

A Szongott Kristóf díj átadása, díjazottak:

Bálint Tiborné Kovács Júlia (Kolozsvár)

Dr. Issekutz János - posztumusz

Közreműködik: *Nyisztor Ilona*, csángó-magyar népdalénekes (Pusztina),

Várady Mária színművész, *Fogolyán Kristóf* fuvolaművész

II. rész - A pásztorok megkísértése - Betlehemes játék,

prof. Dr. Kilián István gyűjtése nyomán

Előadja: a Szent Család Plébánia Gyermek Színjátszó Köre

Betanította: Dr. Kilián Isfvánné és Egyháziné Marthy Katalin

Jelmez: Wertán Zsoltné Ajándékozás — Karácsonyi könyvvásár

Mindenkit szeretettel várunk!

Dr. Issekutz Sarolta, az est háziasszonya

(Az estet az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület és

a Fővárosi Örmény Önkormányzat rendezi,

támogatja a Ferencvárosi Örmény Kisebbségi Önkormányzat.)

* * *

Szervátiusz Jenő díjat kapott a csángó kultúra képviselője

Negyedik alkalommal adták át a Szervátiusz Jenő díjat 2006. november 14-én Budapesten, a Hilton Hotel Anjou termében. Idén Petrás Mária kerámiaművész és Perjés Klára a Magyar Rádió főmunkatársa kapta e rangos elismerést.

- Annak a legtávolabbi és legelhagyottabb magyar néprajzi tájegységnek az első szobrászát tünteti ki 2006-ban Szervátiusz Jenő díjjal az Alapítvány kuratóriuma, melynek népe éppen a két Szervátiusz, Apa és Fiú csángó leányainak, siratóasszonyainak és a Szeret-parti vászonteregető párkainak a tündöklésében és keserveiben pillanthatott először önmagára - e gondolatokkal kezdte laudációját *Banner Zoltán* művészettörténész, majd így folytatta: - Petrás Mária a pusztuló magyar közösségi életforma küldötte, s mivel e különös szobrászi képesség az imával, a népdallal, az egyházi gregorián dallamokkal, a mesével és a legendával együtt tör fel belőle, példája visszavezeti képzeletünket abba a reménységgel és szeretettel átszótt világba, melyben a reggeli keresztvetéstől a déli fohászzkodáson át az estéli hálaadásig a nap minden munkáját, feladatát, kötelességét, kínját, és örömét a Boldogasszony nevében és kegyelmével végezte, viselte hordozta mindenki... A csángó falvak imái és énekei öltenek testet szobraiban, melyek aztán újra imádságot és éneket fakasztanak. Banner vázolja a művésznő életútját, rámutatott: - Petrás Mária 1990 óta folyamatosan és aktívan vesz részt a csángó ügyeket szolgáló anyaországi és határon túli szervezetek munkájában. Idestova 170 egyéni kiállításon mutatta be alkotásait.

- Perjés Klára műsoraival a rádión keresztül is közösséget teremt, szellemi és lelki táplálékot nyújt - mondta laudációjában *Mádl Dalma*, a volt köztársasági elnök felesége. Rámutatott: - A Magyar Rádió fő-

munkatársa már a kezdetektől járta az országot, elment a legeldugottabb helyszínekre is. Hírt adott „kihá-
lásra ítélt” falvakról, beszélgetett paraszt emberekkel, fizikai munkásokkal és értelmiségiekkel, írókkal,
művészekkel egyaránt. Fáradhatatlanul utazik országhatárokon belül és kívül, mert nem országban, ha-
nem nemzetben gondolkodik. Elmegy a határon túl élő magyarokhoz a Felvidékre és Erdélybe, de Csán-
góföldön is találkozunk vele. Hírt hoz és reményt visz magával.

A díjat *Szervátiusz Tibor* Kossuth díjas szobrászművész, a díj alapítója adta át az ünnepelteknek.

Frigyesy Ágnes

* * *

Az 1956-os forradalomra és szabadságharcra emlékezünk

Juana De Barbourou (Uruguay)

Prológus

Ezen a csupa csillag és csupa rózsza délamerikai karácsony éjszakán eloltottam
karácsonyfámat, hogy Veled lehessen mártír Magyarország, hogy legalább
szimbolikusan egy legyek a Tied közül, egy asszony, aki imádkozik múltadért
és jövő sorsodért, egy asszony, aki ugyan nem fegyvert tart kezében, ha-
nem lantot és aki soha nem átkozódik, hanem énekel. De most, amikor vérzel
és kínoznak, most, amikor mindenki, aki szereti a nagy emberi erényeket, úgy
közeledik Hozzád, mint a megfeszített Krisztushoz. Itt térdelek sötétbe bo-
rult hazámban és kérem a soha el nem maradó isteni igazságszolgáltatást, kö-
nyörgöm Hozzád először életemben, hogy vértelen sorok haszontalan faragó-
jából változtasson katonává a Te soraidban.

Mennyire szeretünk Téged Magyarország! Az édes ifjúságtól kezdve, ami-
kor álmunk voltál a ligeti és tabáni fák alatt, a Duna partján, amikor megnyer-
ted szívünket boldog és romantikus varázsoddal.

Mennyit nőttél és mennyi hősieles harcot vívtál azóta szabadságodért. Nagy
szerelmesed vagyok, büszke felséges értékeidre és megronthatatlan méltósá-
godra. És szent vagy Magyarország, rettenhetetlenül dicsőséges, halántéko-
don a töviskoszorúval, mint a Megváltó a Kálvárián. Példája vagy azoknak a né-
peknek, melyek többre becsülik a halált a szolgaságnál, az éhséget a becstelen
megadásnál, a véres harcot a lakójok jóltáplált gyávaságánál.

Ezerszer szeretett Magyarország, akiért annyit sírunk, fogadd el szívemet
és ha tudod, változtasd fegyverré, vagy villámmá.

Montevideo, 1958. december 24-én.

Spanyolból fordította: Keleméry Tamás

(Megjelent a *Gloria Victis*, A magyar október költői visszhangja
a nagyvilágban című kötetben 1986-ban,
Bécs-Münchenben, a Nemzetőr harmadik kiadásában)

* * *